Lietas Nr. A420239215
Lietas arhīva Nr. A42-02392-15/36

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
JELGAVAS TIESU NAMS

S P R I E D U

Jelgavā 2015.gada 10.decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S. Ozola,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc pieteicēja /pers. C/ pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2015.gada 12.jūnija lēmuma Nr.22.10/L-24466 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu pārvaldes Iedzīvotāju ienākuma nodokļa datu atbilstības pārbaužu daļa veica pieteicējam datu atbilstības pārbaudi par 2013.gadu, kuras laikā izvērtēta nodokļu administrācijas rīcībā esošā informācijas atbilstība nodokļu maksātāja iedzīvotāju ienākuma nodokļa gada ienākumu deklarācijā uzrādītajai informācijai, ja šī deklarācija nodokļu administrācijai ir iesniegta vai tā bija jāiesniedz. Tika konstatēts, ka pieteicējs pārbaudāmajā periodā uz darba attiecību pamata ar ārvalstu diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību Latvijas Republikā – Amerikas Savienoto Valstu (turpmāk – ASV) vēstniecību guva ar iedzīvotāju ienākuma nodokli apliekamos ienākumus, nodoklis no kuriem bija jāaprēķina un jāietur pašam nodokļu maksātājam, bet nav deklarējis tos un nav samaksājis budžetā maksājamo nodokli.

Ar Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu pārvaldes Iedzīvotāju ienākuma nodokļa datu atbilstības pārbaužu daļas vadītāja 2015.gada 13.janvāra lēmumu Nr.8.63-4/541 (turpmāk – 13.janvāra lēmums) pieteicējam iemaksai budžetā noteikti 3624,38 *euro*, no tiem iedzīvotāju ienākuma nodoklis 3281,47 *euro* un nokavējuma nauda 342,91 *euro*.

13.janvāra lēmumu pieteicējs apstrīdēja Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram.

Ar Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora (turpmāk arī – iestāde) 2015.gada 12.jūnija lēmumu Nr.22.10/L-24466 (turpmāk – 12.jūnija lēmums) 13.janvāra lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā konstatēts turpmāk minētais.

[1.1] Lietā nav strīda par ienākuma gūšanas faktu un tā apjomu. Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs konkrētajā gadījumā ir atbildīgs par nodokļa no šiem ienākumiem aprēķinu un samaksu.

Pieteicējs pamatoti norāda, ka privilēģijas un imunitātes, kas izriet no apstrīdēšanas iesniegumā pieminētajām 1961.gada 18.aprīļa Vīnes Konvencijas par diplomātiskajiem sakariem un 1963.gada 24.aprīļa Vīnes Konvencijas par konsulārajiem sakariem (turpmāk abas kopā – Vīnes konvencijas) normām, uz attiecīgās pārstāvniecības apkalpojošā personāla darbiniekiem, kuri ir uzņemošās valsts pilsoņi vai dzīvo tajā pastāvīgi, ir attiecināmas tiktāl, ciktāl tās ir piešķirusi uzņemošā valsts.

Tomēr nav pamatots pieteicēja viedoklis, ka Vīnes konvencijās paredzēto imunitāšu un privilēģiju attiecināmība uz attiecīgo pārstāvniecību vietējo personālu tiesiski nav noregulēta.

[1.2] Pieteicējs ir Latvijas Republikas rezidents ar deklarēto dzīvesvietu Latvijas Republikā, proti, ir iekšzemes nodokļu maksātājs.

Atbilstoši tiesību normās noteiktajam nodokļu maksātājs, kurš ir darba attiecībās ar ārvalstu diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību Latvijas Republikā, tiesisko pienākumu ziņā ir pielīdzināms nodokļu maksātājam, kuru nodarbina darba devējs – ārvalstu nodokļu maksātājs. Līdz ar to pieteicēja arguments, ka konkrētajā gadījumā Ministru kabineta 2010.gada 21.septembra noteikumu Nr.899 "Likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normu piemērošanas kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.899) 12.2.apakšpunkts nav piemērojams, jo ASV vēstniecība nav uzskatāma par ārvalstu nodokļu maksātāju, ir noraidāms kā nepamatots.

[1.3] No Noteikumu Nr.899 12.2.apakšpunktā norādītā izriet, ka vispārīgi pienākums aprēķināt algas nodokli un iemaksāt to budžetā ir noteikts darba devējam, taču gadījumos, ja darba devējs ir ārvalstu diplomātiskā un konsulārā pārstāvniecība Latvijas Republikā (ārvalstu nodokļu maksātājs), tad darba devējam pastāv izvēles brīvība – aprēķināt algas nodokli un iemaksāt to budžetā pašam vai šo pienākumu atstāt savu darbinieku ziņā. Ja ārvalstu nodokļu maksātājs neveic algas nodokļa aprēķinu, tad normatīvais regulējums nepārprotami apstiprina, kas šis pienākums jāveic pašam ienākumu saņēmējam.

ASV vēstniecība kā saimnieciskās darbības veicēja ir reģistrēta Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu maksātāju reģistrā kopš 1998.gada 29.janvāra, bet, ņemot vērā normatīvajos aktos ietvertās tiesības, ASV vēstniecība izvēlējās nemaksāt algas nodokli.

[1.4] Nodokļu maksātājs ir atzīstams par konkrēta nodokļa maksātāju tikai tad, ja tas ir reģistrējies kā šā nodokļa maksātājs. ASV vēstniecība Latvijas Republikā nav reģistrējusies kā iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātājs un attiecīgi uz to nav attiecināmas likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normas. To Valsts ieņēmumu dienests ir norādījis Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2013.gada 30.augusta lēmumā Nr.22.10/L-21191 un Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2014.gada 27.jūnija lēmumā Nr.22.10/L-16667, kuri pieņemti attiecībā uz pieteicēja 2010., 2011. un 2012.gada iedzīvotāju ienākuma nodokļa samaksas pienākumu.

Apstāklim, ka ASV vēstniecība ir vai nav reģistrējusies kā iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātājs, pēc būtības nav izšķirošas nozīmes tās nodokļa samaksas pienākuma iestāšanās konstatēšanai, jo likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 4.panta pirmās daļas 4.punkts paredz divas iespējas attiecībā uz nodokļa aprēķināšanas un samaksas veidu konkrētajā gadījumā, un nodokļu maksātājs nav pierādījis, ka pušu starpā būtu

pastāvējusi vienošanās par nodokļa ieturēšanu izmaksu veidā.

Bez tam pieteicējam jau savlaicīgi bija jāapzinās, ka darba devējs neveic algas nodokļa aprēķinu un iemaksu budžetā no viņam izmaksātajiem ienākumiem, kas bija konstatējams, salīdzinot izmaksāto ienākumu summu ar atalgojuma apmēru, kas noīgts darba devēja un darba ņēmēja starpā.

Tādējādi secināms, ka Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu pārvalde pamatoti noteica, ka konkrētajā gadījumā nodoklis no gūtajiem ienākumiem bija jāaprēķina un budžetā jāiemaksā pieteicējam kā darba ņēmējam.

[2] Pieteicējs Administratīvajā rajona tiesā iesniedza pieteikumu par 12.jūnija lēmuma atcelšanu, pamatojot to ar šādiem argumentiem:

[2.1] Pieteicēja rīcībā nav ziņu, ka ASV diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību Latvijas Republikā uzņemošā valsts, tas ir Latvijas Republika, nebūtu pieļāvusi tā apkalpojošā personāla darbiniekiem, kuri ir Latvijas Republikas pilsoņi un pastāvīgi dzīvo Latvijas Republikā, Vīnes konvencijās paredzētās privilēģijas un imunitātes.

Pieteicējprāt, šādu privilēģiju un imunitāšu liegumiem jāizpaužas ar aktīvu Latvijas Republikas darbību, piemēram, likumdevējam pieņemot atbilstošu likumu, un par privilēģiju un imunitāšu nepieļaušanu nevar uzskatīt nekādu darbību neveikšanu no Latvijas Republikas puses. Valsts ieņēmumu dienesta arguments par likuma "Par nodokļiem un nodevām" 7.panta otrās daļas nosacījumiem nav pamatots, jo fakts, ka kādas privilēģijas jeb ierobežojumi tiek piemēroti atsevišķai cilvēku grupai, nevar tikt uzskatīts par pamatojumu tam, ka šādas privilēģijas jeb ierobežojumi nav piemērojami kādas citas grupas pārstāvjiem.

[2.2] Noteikumu Nr.899 12.2.apakšpunkts šajā gadījumā nav piemērojams, jo tā piemērošanas pamats ir likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 4.panta pirmās daļas 4.punkts. Tas ierobežo Noteikumu Nr.899 piemērošanu tikai attiecībā uz tiem iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātājiem, kurus nodarbina ārvalstu nodokļu maksātājs. ASV vēstniecība Latvijā nav uzskatāma par ārvalstu nodokļu maksātāju, jo tā kopš 1998.gada 29.janvāra reģistrēta kā nodokļu maksātājs. Tādējādi saskaņā ar likumu "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" iedzīvotāju ienākuma nodokļa aprēķināšanas, ieturēšanas, uzskaites un iemaksas valsts budžetā pienākums, ja tāds šajā gadījumā pastāv, ir ASV vēstniecībai Latvijā. Vairākas citas ārvalstu diplomātiskās un konsulārās pārstāvniecības Latvijas Republikā kā nodokļu maksātājas nav reģistrējušās, tādējādi minēto tiesību normu piemērošana varētu būt attiecināma vienīgi uz šo diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību vietējo personālu. Darbiniekam nevar rasties negatīvas sekas, ja darba devējs nav izpildījis savu pienākumu veikt iedzīvotāju ienākuma nodokļa nomaksu un darba devējs ir atbildīgs par termiņā nesamaksāto nodokli, nepilnīgu nodokļa ieturēšanu un apliekamā ienākuma samazināšanu.

[2.3] Valsts ieņēmumu dienests, pamatojoties uz Noteikumu Nr.899 12.2.apakšpunktu, piemēro likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 4.panta pirmās daļas 4.punktu, tādējādi neievēro normatīvo aktu hierarhijas principu un rezultātā maldīgi secina, ka nodokļu maksātājs, kurš ir darba attiecībās ar ārvalstu diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību Latvijas Republikā, tiesisko pienākumu ziņā ir pielīdzināms nodokļu maksātājam, kuru nodarbina darba devējs – ārvalstu nodokļu maksātājs.

Valsts ieņēmumu dienests norāda, ka nodokļu maksātājs ir atzīstams par konkrēta nodokļa maksātāju tikai tad, ja tas ir reģistrējies kā šī nodokļa maksātājs, ar to pamatojot secinājumu, ka ASV vēstniecībai nav saistošas likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normas. Šāda atziņa ir pilnībā neizprotama, jo tad jāsecina, ka likums "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" nav saistošs nevienai juridiskai personai Latvijā, jo tās tiek reģistrētas vispārīgi kā nodokļu maksātāji vienotā nodokļi reģistrā.

[3] Valsts ieņēmumu dienests rakstveida paskaidrojumā par pieteikumu norāda, ka tas ir nepamatots un noraidāms, balstoties uz 12.jūnija lēmumā ietverto pamatojumu.

Motīvu daļa

[4] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicējam ir pienākums pašam nomaksāt valsts budžetā iedzīvotāju ienākuma nodokli par algotā darbā – ASV vēstniecībā Latvijas Republikā – gūtajiem ienākumiem.

[5] Saskaņā ar likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.panta pirmās daļas 1.punktu iedzīvotāju ienākuma nodoklis ir nodoklis, ar ko apliek fiziskās personas gūtos ienākumus, un tas cita starp sastāv no algas nodokļa, ko par darbinieka gūtajiem ienākumiem aprēķina un maksā darba devējs.

Minētā likuma 2.panta 1.punkts noteic, ka iedzīvotāju ienākuma nodokli maksā fiziskās personas, kas atbilstoši likumam "Par nodokļiem un nodevām" ir iekšzemes nodokļu maksātāji un taksācijas periodā (kalendārajā gadā) ir guvuši ienākumus Latvijas Republikā un/vai ārvalstīs.

Atbilstoši likuma "Par nodokļiem un nodevām" 14.panta otrās daļas 1.punktam iekšzemes nodokļu maksātāji jeb rezidenti ir fiziskas personas, kuru deklarētā dzīvesvieta ir Latvijas Republikā.

Savukārt likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 3.panta pirmā daļa noteic, ka ar nodokli tiek aplikts iekšzemes nodokļa maksātāja taksācijas perioda (kalendārā gada) apliekamo ienākumu apjoms. Algas nodokļa objekts ir maksātāja mēneša apliekamie ienākumi.

Tātad no tiesiskā regulējuma izriet, ka Latvijas Republikas rezidentiem, kas kalendārajā gadā guvis ienākumus Latvijas Republikā un/vai ārvalstīs, ir pienākums iemaksāt Latvijas valsts budžetā nodokli no gūtā ienākuma. Tā kā pieteicējs ir Latvijas Republikas rezidents, kas guvis ienākumus no darba tiesiskajām attiecībām ar ASV vēstniecību, viņa gūtie ienākumi (darba alga) ir atzīstami par iedzīvotāju ienākuma nodokļa objektu.

[6] Likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 4.panta pirmās daļas 1.punkts vispārīgi noteic, ka algas nodokli aprēķina un budžetā iemaksā darba devējs, savukārt 4.punkts paredz izņēmumu no ierastās situācijas, kad maksātāju nodarbina ārvalstu nodokļu maksātājs. Šādā gadījumā algas nodokli aprēķina un budžetā iemaksā darba devējs vai pats maksātājs.

Izskatāmo gadījumu precizē Noteikumu Nr.899 12.2.apakšpunkts, nosakot, ka fiziskā persona atbilstoši likuma 4.panta pirmās daļas 4. un 5.punktam pati aprēķina algas nodokli no saviem algota darba ienākumiem un iemaksā to budžetā, ja algas nodokli par tās ienākumiem nemaksā darba devējs un ja šī persona ir darba attiecībās ar ārvalstu diplomātisko un konsulāro pārstāvniecību Latvijas Republikā (attiecas uz šo pārstāvniecību vietējo personālu).

Augstākā tiesa līdzīgā lietā norādījusi, ka apstāklis, ka tiesību subjekts (šajā gadījumā ASV vēstniecība) ir reģistrētas nodokļu maksātāju reģistrā, pats par sevi nerada tam pienākumu maksāt noteiktu nodokli. Katra konkrēta nodokļa maksātājus un maksāšanas kārtību nosaka konkrētā nodokļa likums. Likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 4.panta pirmās daļas 4.punkts un tā piemērošanu precizējošie Ministru kabineta noteikumi nepārprotami noteic, ka algas nodokli tādos faktiskajos apstākļos, kādi izpildās pieteicēja gadījumā, aprēķina un budžetā iemaksā pats maksātājs, konkrētajā gadījumā – pieteicējs (*sk. Augstākās tiesas 2015.gada 23.janvāra lēmuma lietā Nr.SKA-463/2015 6.punktu*).

Tādējādi no minētā izriet, ka vispārīgi pienākums aprēķināt algas nodokli un nomaksāt to budžetā ir noteikts darba devējam. Taču gadījumos, ja darba devējs ir ārvalstu diplomātiskā un konsulārā pārstāvniecība Latvijas Republikā (ārvalstu nodokļu maksātājs), tad darba devējam pastāv izvēles brīvība: aprēķināt algas nodokli un iemaksāt to budžetā pašam vai arī šo pienākumu atstāt savu darbinieku ziņā.

Lietā nav strīda par to, ka ASV vēstniecība kā saimnieciskās darbības veicēja ir reģistrēta Valsts ieņēmumu dienesta nodokļu maksātāju reģistrā kopš 1998.gada 29.janvāra.

No lietas materiāliem izriet, ka ASV vēstniecība maksāja un deklarēja valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas par saviem darbiniekiem, bet ASV vēstniecība nav reģistrējusies Latvijas Republikā kā iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāja un nav veikusi iedzīvotāju ienākuma nodokļa aprēķināšanu un nomaksu par pieteicēju kā nodarbināto personu.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka pieteicējam kā ASV vēstniecības darbiniekam bija pienākums pašam aprēķināt algas nodokli no saviem algotā darbā gūtajiem ienākumiem 2013.gadā un iemaksāt nodokli budžetā.

[7] Vienlaikus tiesa, vērtējot lietas apstākļus, norāda uz Augstākās tiesas atziņu, ka, ievērojot tiesiskās vienlīdzības principu un tiesības uz taisnīgu tiesu, tiesai būtu jāpieliek pūles, lai līdzīgi gadījumi (vai vēl jo vairāk, identiski gadījumi) tiktu izlemti līdzīgi, jo procesa dalībniekiem ir tiesības sagaidīt un paļauties, ka tie tiesā saņems vienādu taisnību visos līdzīgos gadījumos (*sk. Augstākās tiesas 2015.gada 6.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-482/2015 8.punktu*).

Proti, atbilstoši Tiesu informācijas sistēmas datiem līdz šim administratīvās tiesas izskatīšanā ir bijušas vairākas lietas, kas izskatītās gan pēc pieteicēja pieteikumiem attiecībā uz to, vai pieteicējam bija pienākums no gūtajiem ienākumiem veikt iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumus 2010., 2011. un 2012.gadā, gan citu pieteicēju, kas atrodas salīdzināmos apstākļos ar pieteicēju šajā lietā, pieteikumiem par iedzīvotāju ienākuma nodokļa nomaksu no ienākumiem, kas gūti no darba tiesiskajām attiecībām ASV vēstniecībā.

Lietā Nr.A420485813 Administratīvā rajona tiesa ar 2014.gada 9.aprīļa spriedumu noraidīja pieteicēja pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora p.i. 2013.gada 30.augusta lēmuma Nr.22.10/L-21191 atcelšanu daļā par iemaksai budžetā noteikto iedzīvotāju ienākuma nodokli un nokavējuma naudu (datu atbilstība pārbaude par 2010. un 2011.gadu). Administratīvā apgabaltiesa, izskatot pieteicēja apelācijas sūdzību, ar 2015.gada 6.oktobra spriedumu noraidīja pieteicēja pieteikumu.

Lietā Nr.A420326814 Administratīvā rajona tiesa ar 2014.gada 10.decembra spriedumu noraidīja pieteicēja pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2014.gada 27.jūnija lēmuma Nr.22.10/L-16667 atcelšanu (datu atbilstības pārbaude par 2012.gadu).

Lietā Nr.A420513213 Administratīvā apgabaltiesa ar 2015.gada 13.novembra spriedumu, vērtējot apstākli, vai ASV vēstniecības darbiniekam bija pienākums aprēķināt algas nodokli no saviem algotā darba ienākumiem un iemaksāt nodokli budžetā, noraidīja privātpersonas pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora lēmuma atcelšanu daļā, ar kuru aprēķināts iedzīvotāju ienākumu nodoklis un nokavējuma nauda.

Turklāt, kā jau tiesa norādīja uz Augstākās tiesas atziņu lietā Nr.SKA-463/2015 [6], arī šajā gadījumā salīdzināmos apstākļos ir atstāts negrozīts Administratīvās apgabaltiesas lēmums, ar kuru tika noraidīts lūgums par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora lēmuma, ar kuru aprēķināts iedzīvotāju ienākumu nodoklis no ASV vēstniecībā gūtajiem algotā darba ienākumiem, darbības apturēšanu.

[8] Ievērojot norādīto un konkrētās lietas apstākļus, tiesas ieskatā, minētais apliecina to, ka arī pieteicējs vairākus gadus zinājis, ka darba devējs neveic algas nodokļa aprēķinu un iemaksu budžetā no viņam izmaksātajiem ienākumiem, tomēr arī 2013.gadā neveica algas nodokļa aprēķinu un tā samaksu, tādējādi ignorējot likumā noteikto pienākumu.

[9] Tiesa norāda, ka pieteicēja atsauce uz Vīnes konvencijām nav pamatota, jo minēto konvenciju normas neatbrīvo pieteicēju no pienākuma maksāt iedzīvotāju ienākuma nodokli par gūtajiem ienākumiem. Uz minēto Administratīvā apgabaltiesa norādījusi arī citā pieteicēja lietā: "Kā tas ir redzams no paša pieteicējam norādītajām konvencijas normām, konsulārās un diplomātiskās iestādes darbiniekiem, kuri ir uzņemošās valsts pilsoņi, ir priekšrocības, privilēģijas un imunitātes *tikai tiktāl, ciktāl* tās viņiem ir piešķīrusi uzņemošā valsts. Latvijas tiesību normas neparedz pieteicējam šādu privilēģiju nemaksāt iedzīvotāju ienākuma nodokli" (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 6.oktobra sprieduma lietā Nr.AA43-1004-15/12 9.punktu*).

[10] Likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmā daļa noteic, ka par nodokļu revīzijā (auditā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir samazināts budžetā iemaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam papildus aprēķina un par labu budžetam piedzen samazināto nodokli un nokavējuma naudu par periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa līdz nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienai, un uzliek soda naudu.

Atbilstoši likuma "Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrajai daļai par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda – no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

Tiesa nekonstatē atkāpes no minētajās tiesību normās noteiktā. Pārbaudot matemātiski Valsts ieņēmumu dienesta veiktos nodokļu maksājumu aprēķinus, ievērojot 12.jūnija lēmumā ietverto pamatojumu, tiesa kļūdas nekonstatē.

[11] Pastāvot šādiem lietā iepriekš konstatētajiem apstākļiem, pieteikums par 12.jūnija lēmuma atcelšanu ir noraidāms kā nepamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

Noraidīt /pers. C/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2015.gada 12.jūnija lēmuma Nr.22.10/L-24466 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese S.Ozola